

de la gallina
el Pou.cat

Revista manresana d'informació i opinió

L'entrevista a
Agustí Franch,
guionista i
home de teatre

Juny 2012
Núm 277 - 4€

**LA CRISI
DÓNA ALES
AL NEOFEIXISME**

Ramon Aran
Carles Claret
Ferran Sardans

El discurs feixista tensa la corda de la convivència

El divendres 23 de març, a un quart i cinc de deu del vespre, a l'exterior de la sala Stroika, on es feia un concert antifeixista amb les bandes KOP i Non Servium, es produïa la primera agressió feixista dels darrers vint anys a la ciutat. Concretament, l'atac va tenir lloc a la cantonada del carrer d'Artés amb l'avinguda dels Dolors. Segons el comunicat de la sala, una quinzena de neonazis van baixar d'una furgoneta amb la cara coberta i armats amb barres de ferro, punys americans i bengales.

L'acció violenta va ser molt ràpida i va afectar sis persones que s'esperaven a la porta del local, tres dels quals van resultar ferides, una de manera molt greu. Segons va explicar Stroika, una de les víctimes va poder arribar a la porta de la sala i demanar ajuda. El personal de la sala, que es trobava a l'interior fent els preparatius del concert, va socórrer les víctimes amb el suport d'una membre de seguretat amb coneixements de primers auxilis mentre arribaven els Serveis d'Emergències Mèdiques (SEM) i els Mossos d'Esquadra.

Testimoni

El Pou de la gallina ha tingut accés a una de les actes de declaració d'un testimoni protegit que va viure en primera persona l'agressió. L'acta policial indica que «sobre les 21:20 de la nit, la persona declarant «va veure desfilar en silenci un grup d'unes 15 persones disposades en dues files amb actitud marcial fins que es van aturar en l'encreuament

Tot i que sembla que l'agressió d'un grup radical neonazi a finals de març davant de la sala Stroika no té relació directa amb cap cèl·lula de la ciutat, l'ideari de partits com Plataforma per Catalunya continua fent forat entre la ciutadania. La formació, amb dos representants al ple municipal, condemna els fets violents amb matisos iestà aprofitant els rèdits que li proporciona la crisi econòmica i l'impacte migratori per embolcallar el seu missatge ultraconservador.

entre el carrer Artés i l'avinguda els Dolors». El següent punt de la declaració específica que «aquestes persones anaven vestides amb indumentària fosca, amb passamuntanyes, mocadors i equipats amb pals de ferro de color fosc». Segons l'acta, «seguidament van veure una resplendor de color vermell i, en un parell de minuts, aquestes mateixes persones van tornar de forma desorganitzada en direcció carretera de Vic». Finalment, el testimoni va declarar que «seguint aquest grup va passar un cotxe tipus turisme color granat d'aspecte esportiu que anava fent sonar el clàxon». Segons altres testimonis dels fets, els agressors tenien una estètica i una motivació skin de característica nazi, i cridaven la típica proclama hitleriana «sieg heil» (traduït «visca la victòria») mentre cometien l'agressió.

Segons la Plataforma Manresa Antifeixista, els membres de la qual prefereixen mantenir-se en l'anonimat conscients de la perillositat d'aquests tipus de col·lectius feixistes, els agressors es van presentar de manera organitzada amb una clara intenció de fer mal als assistents que poguessin ser en aquella hora a la sala, «sabent que

serien pocs i desprevinguts». Tant per als responsables de la sala com per a la Plataforma Manresa Antifeixista la gravetat de l'agressió «es pot considerar pràcticament d'intent d'assassinat, atès que el tipus d'agressió i la gravetat de les ferides podien haver estat mortals». D'acord amb Manresa Antifeixista, l'agressió no és un fet puntual, sinó que «forma part d'unes pràctiques comunes entre grups d'ideologia nazi». En aquesta línia, destaquen que «no és casual que partits polítics com Plataforma per Catalunya tinguin membres acusats d'agressions similars».

Investigacions

Segons fonts properes als Mossos d'Esquadra i Xavier Rius Sant, periodista especialitzat en immigració i autor del llibre Xenofòbia a Catalunya, sembla que l'agressió d'Stroika es podria haver produït com a resposta als fets del dia de la Hispanitat de l'any passat. A Barcelona el grup d'extrema dreta Democràcia Nacional va organitzar un concert de caire feixista en què alguns grups contraris van llançar pedres, algunes de les quals van impactar en alguns dels assistents. Abonant aquesta mateixa tesi, això justificaria, segons els membres de la

L'agressió va tenir lloc en aquest punt del polígon dels Dolors, el 23 de març. Fotos: Josep González i arxiu

Plataforma Antifeixista de Manresa que «els agressors no fossin de Manresa, ja que anaven molt ben organitzats i actualment a la ciutat no hi ha constància de la presència de grups tant preparats». La regidoria de Seguretat Ciutadana tampoc té constància ni antecedents de focus de grups feixistes a la ciutat.

A escala nacional, els Mossos d'Esquadra i la conselleria d'Interior es mostren hermètics i poc disposats a revelar cap on apunta la investigació i els seus resultats fins al moment. El diputat d'ICV, Jaume Bosch, va preguntar dijous dia 31 de maig al conseller d'Interior, Felip Puig, per l'estat de les investigacions del 23 de març. Bosch, a més, va plantejar a Puig la indignació dels pares del noi per la manca de notícies sobre els agressors. El diputat ecosocialista va relacionar aquesta agressió amb les activitats de grups feixistes a Catalunya, que recentment han obert un local social anomenat Tramuntana al barri del Clot de Barcelona, i que podrien estar relacionats amb grups feixistes violents italians. Bosch va demanar a més que dins aquestes investigacions s'analitzin les possibles vinculacions de Plataforma per Catalunya amb aquests grups. Al seu torn, Felip Puig va confirmar que continuen les investigacions sobre l'agressió

d'Stroika així com sobre el casal Tramuntana, però es va remetre a la seva propera compareixença a la Comissió de Matèries Reservades del Parlament.

Caldo de cultiu

Com veiem, és difícil separar els fets d'Stroika del context nacional i dels estira-i-arroña entre els grups més radicals d'extrema dreta i els que els combaten de manera violenta. De fet, i sense cap intenció de justificar cap tipus d'acte violent, l'agressió de finals de març a Manresa es va produir en la prèvia d'un concert emmarcat en la gira «Antifa Kombat Tour» que unia al cantant basc Kop i el conjunt madrileny Non servium. Uns i altres volien reforçar el seu missatge antifeixista radical en un seguit de concerts iniciats el 16 de març, a Vitòria i a la qual es va posar fi el 2 de juny a Olot dins, precisament, d'unes jornades anti-feixistes a la ciutat.

El missatge dels artistes en les seves declaracions i en les lletres i vídeoclips promocionals és certament agressiu i, des d'una postura ideològica teòricament contrària a la feixista, advoquen per mètodes d'acció tant o més contundents que els dels seus «adversaris». Després de l'agressió a Stroika, en el seu comunicat conjunt amb el cantant Kop, lligat també estretament al xoc frontal contra el feixisme i condemnat a presó per la justícia per aquest motiu, la banda madrilenya proclamava l'odi «i la ràbia que ens corre per les venes», al mateix temps que demanaven «venjança i coratge per seguir lluitant contra la impunitat del feixisme i la cobertura ins-

titucional disfressada de Plataforma per Catalunya, España 2000, MSR i un llarg etcètera». Els artistes es resisteixen a confiar en l'actuació de les forces seguretat de la justícia i entenen que «la lluita continua. Responem i respondrem on millor sabem fer-ho». Probablement, al carrer i amb mètodes ben expeditius.

El passat de Pericas

La Plataforma Manresa Antifeixista, constituïda arran de les agressions de Stroika, va centrar-se primer a denunciar la pallissa que van rebre els tres joves. Tot seguit, però, va anunciar que es proposava denunciar tot signe de feixisme que hi hagués a Manresa i va assenyalar PxC com la manifestació política del moviment a la ciutat. Per contra, el seu cap de llista a les darreres eleccions, Albert Pericas, defensa que el seu partit no és d'ultradreta en una entrevista al Pou Digital (www.elpou.cat): «Som identitaris. La ultradreta no existeix, són invents dels altres polítics». Malgrat les seves afirmacions, Pericas era conegut per haver-se mogut en ambients propers a la ultradreta espanyolista durant els anys 90 i haver participat en accions violentes similars a les d'Stroika. Ell mateix reconeix que havia «estat en merders». «I tant, qui de jove no ha fotut alguna bestiesa?», afegeix Pericas, que assegura que no «n'hi ha per tant».

El regidor admet que als anys noranta ell i els seus col·legues eren «una miqueta hooligans». De tota manera, Pericas assegura que ha fet creu i ratlla amb el seu passat: «Allò era cosa de joves. Ha passat a la història. La ideologia nazi ja no hi

Albert Pericas, regidor de PxC. Al costat, intervencions polèmiques a Facebook

hauria de ser». Malgrat tot, i respecte als fets d'Stroika, apunta que no creu «que tornés a firmar» el manifest per aquest motiu: «els impulsors del manifest són els mateixos, o ideològicament són molt propers, als que boicotegen els nostres actes o que han intentat agredir al nostre president, Josep Anglada, i a diversos regidors de PxC». Per al portaveu del partit a Manresa «aquest manifest no és vàlid perquè els grups com la CUP, que han estat identificats en agressions cap a

Manresa. Afortunadament, a Majó, no li va tocar mai el rebre.

Llort, el tapat

Sebastià Llort, és el portaveu de facto de PxC a l'Ajuntament té un perfil més moderat que la majoria de membres del partit i no manté lligams ultres. Llort creu que és per això que Anglada el va fer coordinador comarcal del partit. Ara bé, el regidor manresà admet que les persones vingudes de moviments d'ultradreta

rapats que van amb la bandera espanyola». Llort no rebutja la immigració per se, cosa ben normal si tenim en compte que viu amb una dona d'origen immigrant. «La immigració hi ha sigut i sempre hi serà perquè la gent es pot moure d'un lloc a un altre», afirma el de PxC. Adam Majó adverteix que alguns membres de l'antiga ultradreta neonazi manresana, vinculada al Frente Nacional, «han reaparegut a PxC», com el cap de llista del partit d'Anglada a Badalona, Carlos Francisoud el qual, segons Majó, va participar en un atemptat amb bomba a la seu manresana del Moviment de Defensa de la Terra (MDT) el novembre del 1989. Francisoud va ser detingut el 1986 per pertànyer a una banda terrorista ultradretana anomenada Milícia Catalana. Majó, no obstant això, pensa que la majoria de membres de la ultradreta d'aleshores han deixat tota activitat política.

Pericas es movia en ambients propers a la ultradreta espanyolista durant els 90 i va participar en accions violentes

membres de PxC, haurien d'abandonar-lo. El que fa la CUP és cridar «contra la violència i després va fotent faves».

El president del grup municipal de la CUP, Adam Majó, un vell conegut de batusses de Pericas, en recorda el passat neofeixista. Segons Majó, l'actual portaveu municipal era present en dos actes vandàlics: un l'any 1987 i l'altre el 1990, en el transcurs de «concerts antirepressius» de solidaritat amb presos de Terra Lliure. Segons Majó, gent «d'ideologia ultradretana, entre ells Pericas, amb bats de beisbol» van provocar batusses amb gent independentista a la Pista Castell, on tenien lloc els concerts. «N'hi ha testimonis», adverteix Majó, que afegeix que sap «que [Pericas] anava amb el grup que es dedicava a apallissar gent» a

«són una part de PxC», per bé que, segons ell, «són minoritaris». Llort va entrar a PxC «pel tema de la immigració» i reconeix que hi ha membres que hi són també per qüestions nacionals properes a l'espanyolisme, però no és el seu cas. «No sóc feixista ni ho he estat mai», es defensa. El manresà entén que, dins d'un partit, no tots els membres han de compartir el «100%» de les idees. En aquest cas, pren distància d'Anglada relacionat en el seu dia amb Fuerza Nueva, fet que Llort coneixia.

De tota manera, el regidor no creu que la presència d'antics neonazis a PxC ni els vincles amb partits falangistes vagin contra les aspiracions electorals del partit, ja que, segons ell, els que els voten són «gent normal del carrer, no caps

L'opinió del Ple

Adam Majó, de la CUP, creu que entre PxC i les agressions de l'Stroika hi ha un vincle ideològic «evident». «PxC i el seu líder utilitzen sovint un vocabulari pejoratiu i criminalitzador cap a moviments socials o persones amb una determinada estètica que podria legitimar agressions com la de l'Stroika», argumenta el de la CUP, que matisa que desconeix «si hi ha vinculacions més directes» entre PxC i els agressors. En la mateixa línia s'expressa el president del grup municipal d'ERC, Pere Culell, que afirma que «els discursos de PxC donen cobertura ideològica a la intolerància», però que la vinculació amb Stroika «l'ha de decidir el

judge». Una connexió que el president del grup socialista, José Luis Irujo, troba «desproporcionada». Tot i això, Irujo sí que afirma que el discurs de PxC «està propiciant l'aparició i l'acció de grups violents».

Per contra, Pericas es desvincula dels fets de Stroika i condemna les agressions que s'hi van produir, però posava en un mateix pla els grups neonazis que van apallissar els joves i els antifeixistes: «El que va passar a Stroika va ser un xoc entre nehardentals. Aquestes ideologies ja no corresponen a aquests temps». Llord demana proves que demostrin la vinculació de PxC amb les agressions. «Jo no sé qui són [els agressors]» assegura. El president del grup popular, Xavier Javaloyes, prefereix no opinar «res» de PxC, una actitud que comparteix el govern de CiU per «no contribuir que PxC aconseguixi la visibilitat que no té a escala municipal».

La CUP no és del mateix parer. Majó diu que «ignorar PxC no és la solució» perquè l'experiència de Vic és «la prova» que, si la resta de partits la ignoren, PxC puja. Majó defensa que cal no només combatre-la «discursivament, sinó presencialment» perquè «no els podem tractar com una opció democràtica més perquè no ho són». Per contra, Llord sí que defensa que PxC «és un partit democràtic» i no entén «per què se'ns fa aquest buit». Segons el dirigent local de PxC, el seu partit mira el «què, a l'hora de votar les mocions» al ple, mentre que la resta de partits miren «les sigles». «Destorbem i no volen que hi siguem», conclou. Majó reconeix que el seu partit, segurament, és el més antagònic de la PxC i, per la voluntat de combatre-la, és normal que hi hagi «tensió».

Una tensió que, segons Pericas, ha traspassat el combat democràtic i ha dut membres de la CUP a agredir regidors de PxC. A Vic hi va haver intents d'agressions el mes d'abril al president del partit, Josep Anglada, i a la regidora de PxC Marta Riera. Pericas assenyala que «a Vic hi ha hagut diversos identificats que eren de la CUP». Segons el de PxC, el que fa la CUP és cridar «contra la violència i després va fotent faves». Majó respon que la

Adam Majó (CUP):
«Ignorar PxC no és la solució. L'experiència de Vic prova que, si la resta de partits la ignoren, puja»

CUP ha optat per «plantar cara a PxC» a alguns municipis, cosa que ha provocat una certa «tensió, que és fruit del discurs de PxC, no de la voluntat nostra de ser protagonistes». Majó adverteix que, malgrat els incidents, no hi ha cap cupaire «jutjat i sentenciat».

El líder manresà de la CUP avisa que, per fer front a Plataforma, no cal propiciar batesses urbanes, sinó respondre a la seva campanya difamatòria contra la immigració amb una contracampanya. Segons ell, PxC «pràcticament no té activitat fora del ple municipal», però, tot i compartir aquesta asseveració, Pere Culell, cap del grup municipal d'ERC, adverteix que el seu discurs «populista arriba a un sector prou ampli». Per la seva banda, Sebastià Llord diu que la força social de PxC es redueix als 2.300 vots que va rebre a les eleccions. Llord, que fa tasques de despatx a l'Ajuntament, assegura que PxC té contactes amb associacions de veïns, que el criden per resoldre temes que no són «de racisme», com poden ser esvorancs a les voreres.

Rius Sant: «Com la nova ultradreta europea, PxC amaga el nazisme i el disfressa de populisme identitari»

Anglada, el referent

Nascut a Vic l'any 1959, Josep Anglada i Rius s'ha erigit, en la darrera dècada, en el cap visible de la ultradreta catalana tot i que, en els seus primers anys de militància durant la Transició, havia pertangut a col·lectius espanyolistes i feixistes com Fuerza Nueva. Dels seus conflictes i escàndols personals se n'ha parlat abastament. Però, lluny de debilitar-se, el seu ideari sembla que s'expandeix amb força per la resta del país. El periodista de l'El 9 Nou, Josep Comajoan, cronista habitual de l'actualitat política de la capital d'Osona i coneixedor de la seva trajectòria, no té cap dubte a afirmar que «els vents bufen a favor del seu discurs discriminador. L'arribada massiva d'immigrants extracomunitaris de classe baixa en els últims anys ha fet que no tota la població autòctona país el fenomen al mateix ritme». I continua dient que «això ho han aprofitat partits com PxC, que s'aprofiten del desconcert, i posterior malestar, d'aquesta població per vendre'ls que si els voten l'escenari canviarà».

El debat ideològic entre feixistes i antifeixistes queda ben palès en les diverses pintades a les parets de la ciutat

Per a Comajoan, entre els vigatans, se senten més les veus que s'oposen frontalment a Anglada tot i que a Vic sol «té 3.000 vots, i aquests no deuen pas pensar d'ell el que en diuen els seus detractors. Els ciutadans li han perdonat el seu passat falangista i franquista. Ara hi ha el risc que també li perdonin el discurs discriminator del present, que acabi normalitzat en el paisatge polític de la ciutat. L'equip de govern està fent mèrits per aconseguir-ho. Alguns mitjans, també». El periodista especialitzat en el fet migratori Xavier Rius Sant constata que, entre els votants, n'hi ha que coneixen el passat del líder de PxC «però la majoria no. Tinc la teoria que Anglada no va entrar al Parlament el novembre de 2010 pel minut que li va donar TV3. Van enregistrar i emetre un acte a Castelldefels, l'últim de la campanya, on hi havia un cap rapat amb l'esvàstica tatuada i orgull blanc al cap. TV3 va tancar la notícia amb un pla del clatell d'aquest individu. Això li va fer perdre molts milers de volts a Plataforma. Es va emetre al TN-Vespre i tot un dia al 3/24».

Malgrat tot, a Osona, Olot, Castelldefels i cada cop més a Manresa, PxC ha trobat un encaix a partir d'un «discurs que vol sentir aquell que se sent molest perquè el paisatge humà del seu barri o la seva ciutat ha canviat i no li agrada. Diuen que tots portem alguna cosa de xenò-

fob dins, de temor a tot allò desconegut i que ve de fora, i que a més, és de classe baixa. Té molt de classisme, també, és clar. Anglada sap captar aquests recels» i, òbviament, convertir-los en vots. Xavier Rius, en fa una anàlisi des del context global del continent i explica que PxC «vol fer una política del que s'entenia com d'ultradreta franquista. És l'estil de la nova ultradreta europea que amaga l'antisemitisme nazi i es disfressa de populista identitària contra les imposicions de la Unió Europea i el Banc Central Europeu».

Populisme identitària

Però, per altra banda, continua narrant Rius, «hi ha una colla de regidors a Sant Boi, l'Hospitalet, Santa Coloma de Gramenet, etc... amb un discurs del que ells anomenen «populisme identitària» molt ben construït. Més càusticament, però revelant part del rerefons d'alguns membres del partit. Rius desvela que «si mirem els facebook de molt regidors i militants de PxC són plens de banderes espanyoles amb símbols franquistes... Però això ho amaguen força per captar vots catalanistes antimusulmans».

Si a Manresa la relació dels regidors de Plataforma amb la resta del consistori és tensa, a Vic, amb el pas dels anys i de cert afermament en la vida pública, els plantejaments d'Anglada s'han anat

modulant. «Hi ha un Anglada dels dos anteriors mandats, que s'enfrontava frontalment a l'equip de govern de CiU en el primer mandat, i de CiU, PSC i ERC en el segon. Es tractava d'exagerar tots els errors del govern a partir d'un discurs fàcil i populista i fer-hi sortir a la més mínima la immigració, culpant-la de bona part dels mals de la societat. Atribuïnt-li, a més, al govern, un excés paternaisme cap a la immigració», descriu Josep Comajoan. Però des de les darreres municipals, com que «pensa que ja s'ha fet un nom i la seva marca ja no necessita reafirmar-se en el discurs de la discriminació i prou, ha fet una aproximació molt ostentosa cap a l'equip de govern, especialment cap a CiU».

Finançament i suports

Respecte de l'arribada de capital des d'altres partits i col·lectius neoconservadors d'Europa per finançar Plataforma per Catalunya, el periodista Josep Comajoan, relata que Anglada «no ha amagat que en algun dels seus viatges a l'estranger ha fet contactes amb partits similars al seu, però que toquen més poder i segurament disposen de més recursos financers que PxC. Amb tot, dubto que la part important del seu finançament provingui de l'estranger, almenys fins ara. Apuntaria més aviat a mecenes locals».

Internet de banda ampla professional
Allotjament i registre de dominis
Allotjament de servidors als Datacenters
Servei de telefonia IP / Veu IP

C/Torres i Bages, 23 - Manresa - www.altecom.cat - altecocom@altecom.cat - 902 123 902 i 93 874 20 59

Analitzant la gènesi del partit capitanejat per Anglada, l'especialista Xavier Rius Sant, comenta que, inicialment, l'acompanyaven «el subbaster Alberto Royuela i l'advocat Esteban Gómez Rovira, conegut pels seus recursos contra el català en l'època de Jordi Pujol». Però, actualment, el panorama ha canviat: «les dues persones amb vincles amb l'extrema dreta més importants i que van entrar més tard són Albert Ravello, valencià, exmembre de CEDADE, MSR i la revista Tierra y Pueblo. Ravello, de vegades, intervé en actes no com a Secretari de Relacions Internacionals i Nacionals del partit (expansió a Espanya de Plat per la Llibertat), sinó com a membre de l'Associació Genos, Revista Europa, que és una associació de l'extrema dreta pura i dura en què molts dels seus membres lloen el nazisme». «L'altra persona amb influència», continua explicant Rius Sant «és Nacho Mulleras (ara cap de PxC a les comarques gironines i regidor d'Olot). Fa alguns anys era cap de Democràcia Nacional a Catalunya. Va plegar-ne després d'una proposta d'Anglada en veure que el col·lectiu que dirigia no avançava ni actuava».

Crisi de valors

Alberto Garzón Espinosa, primer diputat del Congrés espanyol vinculat directament al moviment del 15M, acaba de

publicat *Esto tiene arreglo*, un assaig polític que presenta algunes solucions a l'actual crisi econòmica i de valors. Garzón, vinculat a Izquierda Unida, revelava, en una entrevista radiofònica al programa Versió RAC1 del 24 de maig, el seu temor davant l'auge profund del pensament ultraconservador arreu d'Europa. «En un moment en què la recessió impacta entre les classes populars, cal vehicular el desencís general i la frustració cap a l'esperit del 15M en contraposició al discurs populista. Aquell que convida a no pensar, a ser irreflexiu i buscar les causes profundes de la crisi. S'alimenta de l'odi i dels sentiments primitius, sobretot cap a la immigració».

Per la seva part, Xavier Rius Sant, que vol trencar tòpics bonistes sobre la immigració, però alerta, alhora, dels moviments obscurs de PxC, retreu als governs, en una entrevista recent al Pou Digital que no hagin planificat gens respecte a l'impacte que ha tingut la immigració; «al contrari, n'han negat el flux descontrolat amb o sense papers. En el moment en què esclata la bombolla immobiliària es produeix a moltes ciutats l'efecte atrapat, on la immigració viu en nuclis centralitzats i la seva presència és elevada, com a Salt, augmentant el descontentament d'uns i d'altres». Manresa, doncs, també n'és un cas paradigmàtic. Continuant

amb la seva idea, Rius exposa que «en l'augment de la confrontació, la islamofòbia genera l'efecte advers al del discurs de PxC: noies que potser no volien portar el mocador se'hi posen davant de retrets i insults amb la voluntat de realçar la seva identitat. Hem d'anar cap a la multiculturalitat, però, lamentablement, és molt difícil».

Quant a Anglada i els seus, Rius Sant matisa que «tot i que a Manresa es puguin sentir declaracions que trenquin l'actuació del partit, hi ha gent molt intel·ligent dins el partit i molt preparada, a part dels membres més escandalosos, que, en part, provoquen que PxC no augmenti més, com la resta de partits d'extrema dreta a Europa». Alberto Garzón, polític, economista i professor universitari, observa que l'escalada neofeixista «és natural en períodes com el present en els quals no només hi ha una crisi de caire econòmic, sinó una crisi de valors i de model. Canvia la ideologia dominant perquè la gent desconfia del sistema polític i dels seus actors. Desconfia de la justícia i de tot el que ha imperat fins ara. Contínuament hi ha notícies de corrupció que desvirtuen el sistema. Els partits dominants són els paguen els plats trencats perquè no s'han sabut adaptar a les noves realitats».

Sensacions

Un món de sensacions pensat per a tu

C/ Vilanova, 10, baixos - 08241 Manresa
Tel. 93 872 56 49 - Mòbil 627 13 18 75
pensatperatu@hotmail.com

